

Sygn. akt: WK 1/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Janusz Godyń (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wiesław Błuś

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant : Anna Krawiec

w sprawie por. rez. A. L., skazanego za przestępstwa określone w art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz w art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 115 § 21 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 31 stycznia 2013 r. kasacji na korzyść, wniesionej przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego, od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w L. z dnia 22 czerwca 2012 r.

1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej wymierzenia por. rez. A. L. za przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 216 § 4 k.k., środka karnego w postaci nawiązki w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) zł na rzecz pokrzywdzonej J. M.;

2. wydatki związane z rozpoznaniem kasacji ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Garnizonowy wyrokiem z dnia 22 czerwca 2012 r., uznał por. rez. A. L. za winnego popełnienia przestępstw określonych:

- 1) w art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.
- 2) w art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 115 § 21 k.k.

i skazał go na kary jednostkowe pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy (przestępstwo w pkt. 1) i 5 miesięcy (przestępstwo w pkt. 2). W miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata. Ponadto orzeczono wobec por. rez. A. L. środki karne:

- za przestępstwo w pkt. 1 nawiązki w wysokości po 250 zł, na podstawie art. 212 § 3 k.k. na rzecz pokrzywdzonego ppłk. M. M., a na podstawie art. 216 § 4 k.k. na rzecz pokrzywdzonej J. M.,
- za przestępstwo w pkt. 2 na podstawie art. 57a § 2 k.k. i art. 212 § 3 k.k. na rzecz pokrzywdzonego ppłk. M. M. dwie nawiązki po 250 zł,
- za każde z przypisanych przestępstw na podstawie art. 50 k.k. podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez odczytanie wyciągu z wyroku w obecności wszystkich żołnierzy J.W. /.../.

Orzeczenie uprawomocniło się w dniu 12 września 2012 r.

Wyrok ten został zaskarżony kasacją Naczelnego Prokuratora Wojskowego na korzyść skazanego w części dotyczącej nawiązki orzeczonej za przestępstwo określone w pkt. 1.

Skarżący zarzucił orzeczeniu „rażące i mające istotny wpływ na treść wydanego wyroku naruszenie prawa materialnego, tj. art. 216 § 4 k.k., polegające

na wymierzeniu oskarżonemu, za pierwsze z przypisanych mu przestępstw przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. in fine – na podstawie art. 216 § 4 k.k. środka karnego w postaci nawiązki w wysokości 250 zł na rzecz J. M., podczas gdy wymierzenie tego środka było w świetle powołanego przepisu art. 216 § 4 k.k. niedopuszczalne, gdyż przepis ten nie przewiduje możliwości orzeczenia nawiązki za przestępstwo z art. 216 § 1 k.k., które zostało przypisane oskarżonemu jako pozostające w kumulatywnym zbiegu z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.” i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze w zakresie wymierzenia oskarżonemu por. rez. A. L., za przypisany mu pierwszy z czynów, nawiązki na podstawie art. 216 § 4 k.k. – na rzecz pokrzywdzonej J. M.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Przepis art. 216 § 4 k.k., na podstawie którego Sąd pierwszej instancji wymierzył oskarżonemu środek karny w postaci nawiązki na rzecz J. M., pozwala na orzeczenie nawiązki, m. in. na rzecz pokrzywdzonego, wyłącznie w przypadku skazania za przestępstwo określone w art. 216 § 2 k.k. Por. rez. A. L. został natomiast skazany za przestępstwo określone w § 1, a nie § 2 art. 216 k.k.

Bezsporne jest zatem, że Wojskowy Sąd Garnizonowy w L. orzekając nawiązkę na rzecz pokrzywdzonej na podstawie art. 216 § 4 k.k., przy skazaniu oskarżonego za przestępstwo określone w art. 216 § 1 k.k., dopuścił się rażącej obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 216 § 4 k.k., mającej istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia. Na marginesie należy zauważyć, że Sąd pierwszej instancji dostrzegł fakt omyłkowego orzeczenia na podstawie art. 216 § 4 k.k. nawiązki na rzecz pokrzywdzonej J. M., czemu dał wyraz na stronie 8 uzasadnienia wyroku.

W tej sytuacji, zgodnie z wnioskiem skarżącego, należało uchylić wyrok w części dotyczącej wymierzenia skazanemu na podstawie art. 216 § 4 k.k. nawiązki na rzecz pokrzywdzonej.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy uznał kasację za oczywiście zasadną w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k. i uchylił wyrok w zaskarżonej części. O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 638 k.p.k.

